

W ostatnich dniach obchodziliśmy dwie ważne rocznice. Uchwalenia Konstytucji 3 Maja i Dzień Zwycięstwa. Przypomnijmy pokrótce.

195 lat temu 3 maja Sejm Czteroletni uchwalił ustawę rządową o Konstytucji. Autorami tego aktu prawnego byli król Stanisław August Poniatowski, Ignacy Potocki i Hugo Kołłątaj.

mirałowi Karłowi Donitzowi. 8 maja wysłał on do Berlina (po wcześniejszej kapitulacji garnizonu niemieckiego) feldmarszałka Keitla, admirała floty Friedeburga i pułkownika lotnictwa Stumpha w celu podpisania aktu bezwarunkowej kapitulacji hitlerowskich Niemiec. 8 maja dokonano zamknięcia dziejowego obrachunku w gmachu szkoły inżynierii na

ROZCZNICE

U podstaw ustawy legło przekonanie, że „najpięknszą” obywatelską powinnością jest Ojczyznę wszelkimi sposobami ratować. A Rzeczpospolita wymagała wówczas pilnie reform. Słabość władzy państwowej, samowola magnatów, anarchiczna struktura stanowa społeczeństwa, okryte złą sławą liberum veto sprawiły, że Polska „nie-razem stała”.

Postępowa i demokratyczna jak na owe czasy Konstytucja obowiązywała krótko — 14 miesięcy. Podobnie jak konstytucja amerykańska 1787 roku i konstytucja rewolucyjnej Francji z września 1791 roku uznana została za „latarnię ideową epoki”.

W jej kolejną rocznicę członkowie organizacji politycznych, społecznych i młodzieżowych złożyli kwiaty przy Grobie Nieznanego Żołnierza na Placu 25-lecia PRL.

Druga rocznica — to Dzień Zwycięstwa. Pamiętny maj 1945 roku. Hitler pozostawił władzę nad szczytkami III Rzeszy ad-

przedmieszciami Berlina. Historycy tak opisują ten doniosły moment:

„Zaskrzypiała suzka na ostatniej karcie pliku historycznych papierów. Feldmarszałek Keitel zamknął swe wieczne pióro, chwilę czekał, oglądał się niepewnie, jakby nie wiedział co dalej. Wreszcie wstał. Cztery dowódcy alijanci poparli na niego w milczeniu.

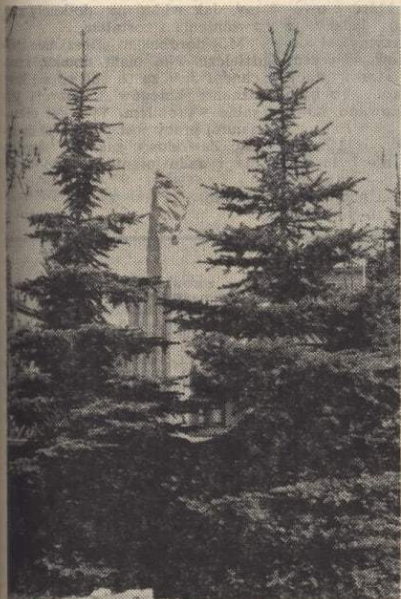
Gospodarz uroczystości, dowódca radziecki, marszałek Żukow — powiedział: „Delegaci niemieccy mogą odejść”.

„Nie byli już potrzebni. Sprawiedliwości historycznej stało się żadość. Świat odetchnął z ulgą”.

Każdego roku 9 maja w Dniu Zwycięstwa nad strzelistymi obeliskami, nad rzędami mogił poległych żołnierzy walczących z faszystym pochyłają się sztandary, składane są wieniec i kwiaty.

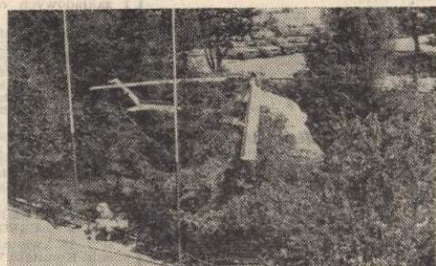
Historia powie o nich, że walczili bohaterstwo i z poświęceniem, o przyszłość Ojczyzny, pokój w Europie i na świecie. (kk)

WIOSNA W MIEŚCIE

W dzisiejszym foto-reporcie staraliśmy się okiem naszego obywatela ukazać o- biekty wszystkim do skonałe znane w sposób oryginalny. Czy to się nam udało ocenić Czytelnicy.

U góry z lewej: Grób Nieznanego Żołnierza; u dołu z lewej zegar miejski na Placu XXV-lecia PRL, z prawej śmigłowiec przed budynkiem ZST.

Fot. J. Kraśnicki

- OŚRODKI WYPOCZYNKOWE WSK ZAPRASZAJĄ
- ATRAKCYJNE PROPOZYCJE DLA MŁODYCH
- OFERTA Z NRD

LATO 86

Letni sezon wypoczynkowy tuż, tuż... Pierwsi pracownicy wytwórni wyjechali na wczasy już w początkach maja. Skorzystali ze skierowań z puli FWP wybierając Zakopane, Miedzygórze, „Krynica i Duszynki”.

A co słychać w ośrodkach wczasowych zakładu? Jak, gdzie i za ile będziemy wypoczywać w tym roku?

Z tymi i jeszcze innymi pytaniami zwróciłem się kilka dni temu

z prośbą o odpowiedź do kierownika działu socjalnego Adama Florensa. Sądząc, że rozmowa z nim zainteresuje również Czytelników „GŁOSU”.

• Kibice sportowi lubią mieć przy sobie terminarz rozgrywek ligowych piłkarzy, bokserów etc. Wczasowiczom przydałby się również np.: „rozkład jazdy” na... wczasy. A i dzieciom także terminy kolonijnych wozów...

ADAM FLORENS: Jestem tego sa-

Biblioteka w Świdniku

mego zdania i gotów jestem powtórzyć na ten temat wszystko. Zaczęć więc od wypoczynku dla załogi. Na wstępie oczywiście

DARŁÓWEK

I turnus dla emerytów, rencistów i matek z dziećmi w ilości 190 osób trwać będzie od 22.05 — 05.06.

II turnus dla matek z dziećmi — 192 osoby od 07.06 — 21.06 (i następne pracownicze po 165 osób każdy).

III turnus od 23.06 — 07.07.

IV turnus od 09.07 — 23.07.

V turnus od 25.07 — 08.08.

VI turnus od 10.08 — 24.08.

VII turnus od 26.08 — 09.09.

JEZIORO BIAŁE

Cztery turnusy po 70 osób w terminie od 4 lipca do 29 sierpnia.

POLANECZYK

Po 103 osoby w każdym turnusie.

I turnus — 29.06 — 13.07.

II turnus — 14.07 — 28.07.

III turnus — 29.07 — 12.08.

IV turnus — 14.08 — 28.08.

KOŁOBRZEG

(uczasy z „resortu”)

Po 120 osób w każdym turnusie.

I turnus 15.06 — 28.06.

II turnus 1.07 — 14.07.

III turnus 17.07 — 31.07.

IV turnus 2.08 — 15.08.

V turnus 18.08 — 31.08.

VI turnus 3.09 — 16.09.

WCZASY Z FWP

Maj — 30 osób, Czerwiec — 35, Lipiec — 35, Sierpień — 35, Wrzesień — 30, Październik — 10 i Grudzień — 10.

WCZASY TURYSTYCZNE

2,5 tys. miejsc. Wczasy 14 dniowe. 300 złotych dziennie. Warunek — rozliczenie z wczasów winno nastąpić w ciągu 2 tygodni po ich zakończeniu.

(Dokończenie na str. 4)

Taki dzień się zdarza raz!

Konkurs piosenki przedszkolnej

Ogłoszony przez Zakładowy Dom Kultury WSK w Świdniku, przy współpracy Wydziału Oświaty Urzędu Miejskiego — środowiskowy konkurs piosenki przedszkolnej spotkał się z dużym zainteresowaniem przedszkolników, rodziców i najmłodszych adeptów piosenki. Udział w nim wzięło 112 uczestników w wieku przedszkolnym, a podobał się finałowy koncert w sali ZDK wypełniona była „po brzegi” widzami.

Z wypiekami na buzi, w prawdziwej scenicznej garderobie odbywał się pierwszy prawdziwy występ na nieprawdopodobnie scenie... Lampy reflektorów oświetlały pełne przeżarcia oczy i niejednokrotnie z trudnością sięgające mikrofonu usta rozpoczynające

(Dokończenie na str. 3)

Usunąć bariery!

W poniedziałek, 5 maja br. Komitet Wojewódzki PZPR, RW NOT i WKTIR zorganizowali w Lublinie wojewódzką partyjną naradę twórców nauki i postępu technicznego, która przebiegała pod hasłem „Przed nami XXI wiek”. Celem jej było zarejestrowanie stanu i mo- żliwości lubelskiej nauki i techniki. Zastanawiano się nad przyczynami niedostatecznego przepływu informacji do praktyki. Obecni na spotkaniu przedstawiciele nauki i techniki ustalili wytyczne dla dalszych, wspólnych działań.

Zebrań przyjęli dokumenty końcowe narady: adresowane do X Zjazdu „Stanowisko przedstawicieli nauki i techniki Lubelszczyzny w sprawie ich udziału w pomnażaniu dorobku socjalistycznej Polski”, „Rezolucję uczestników narady o zacieśnianiu wzajemnych kontaktów na linii nauka — gospodarka” i „Apel uczestników narady do całego środowiska lubelskich twórców nauki i techniki”.

Następnego dnia odbyła się konferencja prasowa kilkunastu uczestników narady twórców nauki i postępu. Przed spotkaniem przewidziano wystawę obrazującą osiągnięcia lubelskich naukowców i techników.

W czasie konferencji nikt nie kwestionował, bo te są bezsporne, osiągnięć naukowców i konstruktorów Lubelszczyzny. Szczegółowe zainteresowanie wzbudziły nie tyle same rozwiązania nowatorskie, a raczej bariery ograniczające, a nawet hamujące wdrażanie nowych rozwiązań naukowo-technicznych w praktyce gospodarczej, a także ich upowszechnianie. Opracowanie innowacyjności to nie wszystko, gdyż należy jeszcze określić realność techniczną przedsięwzięcia, rozpoznać możliwości wdrożenia, poszukać producenta w przypadku nowego wyrobu, zainteresować zakład w przypadku nowej technologii wytwarzania. Rzeczywistość jest taka, o czym mówił pracownik Politechniki Lubelskiej prof. Robert Sikora, że przy wdrażaniu innowacji istnieje szereg ograniczeń. Niejednokrotnie przedsiębiorstwa nie są zainteresowane nowościami technicznymi czy konstrukcyjnymi, gdyż wola — z

(Dokończenie na str. 2)

Informacje dla działkowców

Złożyliśmy wnioski o przydział działek a co dalej? — pytają przyszli działkowcy. Na pytanie to za naszym pośrednictwem, odpowiada prezes zarządu ośrodków działkowych w Świdniku JOZEF PIOTROWSKI.

W naszym zarządzie mamy złożonych wniosków — podań o przydział działek ponad 1200, w tym ponad 280

przeznaczonych przez Urząd Miejski — tych pracowników: m. in. emerytów, rencistów — nie związanych z WSK. Podania — wnioski są archiwizowane latami, w kolejności złożenia. Wyjaśniamy, że z chwilą powstania Polskiego Związku Działkowców w maju 1981 r. organizatorami ogrodu stały się Wojewódzkie Zarządy Pracowniczych Ogródów Działkowych, a teren pod nowe ogrody działkowe wykupują władze administracyjne na zasadzie dobrowolności kupna — sprzedaży.

Nasz zarząd w trosce o zaspokojenie oczekiwań na przydział działek wystąpił do Urzędu Miejskiego w Świdniku, przekazując informacje oraz adresy rolników z Kalmówki II i gminy Głusk, którzy oferowali sprzedaż około 13 ha ziemi pod nowy pracowniczy ogród działkowy. Mielśmy nadzieję, że wiosną 1986 r. będziemy

możli otrzymać nowy teren pod ogród działkowy w Kalmówce II przekazany nam przez Wojewódzki Zarząd PZD w Lublinie. Wniosek o zatwierdzenie budowy tegoż ogrodu Wojewódzki Zarząd POD w Lublinie złożył w miesiącu styczniu 1986 r. do zatwierdzenia pozwolenia budowy ogrodu do Woj. Wydz. Planowania Przestrzennego w Lublinie. Do tej pory takowego pozwolenia jednak nie otrzymał.

Ponadto nie wszyscy rolnicy mieli uregulowaną „hipotekę” bez której notariusz nie mógłby przystąpić do zapisu w księgach wieczystych — tegoż terenu na rzecz Woj. Zarządu POD w Lublinie. Ogólnie mówiąc bez zgody Woj. Wydz. Planowania Przestrzennego jak również bez uregulowania ksiąg wieczystych nie można przystąpić do wykupu ziemi od rolników. W związku z tym Urząd Miejski w Świdniku, powiadomił pismem rolników aby jeszcze obsiali te

(Dokończenie na str. 3)

WOJEWÓDZKA NARADA TWÓRCÓW NAUKI I POSTĘPU TECHNIKI

USUNĄĆ BARIERY!

(Dokończenie ze str. 1)

różnych przyczyn — wykonywać, dopóki się da, ot co jest opracowane. Potencjalni producenci żądają prototypów, wyników badań czy serii informacyjnej, co niejednokrotnie bywa niewykonalne. Wprowadzenie nowego wyrobu stawia w niekorzystnym świetle, służby specjalistyczne, których pracownicy, przy obecnych systemach funkcjonowania przedsiębiorstw mają możliwości kontaktów z przedsiębiorstwami czy firmami poza granicami kraju i nadal intratne perspektywy takich wyjazdów będą przesłaniały rodzime, często lepsze rozwiązania. Istnieją także ograniczenia natury socjologicznej czy psychicznej.

Należy dodać, że prof. Sikora pracując także w Międzyuczelnianym Zespole Badawczym Polprzewodników Układów Nagrzewających, opracował jako elementy grzejne krajowe cienkie warstwy tlenków metali wskazujących własności półprzewodnikowe naniesione na diamenty. Tak powstały elementy grzejne do listów grzejnych do ogrzewania pomieszczeń, do podgrzewaczy do butelek dla

niemowląt. Producenci pierwszych dwóch rozwiązań są — natomiast Zakłady Metalowe w Nowej Debie od 3 lat bronią się przed wprowadzeniem do produkcji tych elementów grzejnych, których jedną z ważniejszych zalet jest spadek zużycia energii elektrycznej rzędu 50 procent w porównaniu z tradycyjnymi oraz duża trwałość i niezawodność. Z drugiej strony producent skarży się na braki przewodu rezystancyjnego sprowadzanego za dolar.

Nie może się doczekać zainteresowania urządzenie pomysłu inżyniera naukowca Politechniki do ciągłej analizy składu popiołu w elektrokocielnach. Daje to ukończeniem procesu spalania, a tym samym oszczędności setek tysięcy ton paliwa, głównie węgla. Podobny w wymowie przykład przedstawili pracownicy Instytutu Upraw Nawożenia i Gleboznawstwa w Puławach. Handel nie jest zainteresowany i ostrożny w rozprawieniu środka chwastobójczego. Zamówił 140 ton przy możliwościach produkcyjnych rzędu 2 tys. ton. Polski antywyłgacz jest lepszy niż ten z NRD, na który trze-

ba składać zamówienia z wyprzedzeniem dwóch lat a linie produkcyjne zostały w przeszłości... zdemontowane.

Te dwie wypowiedzi nie współbrzmiały ze słowami przedstawiciela Wojewódzkiego KTR, który powiedział, że nie ma tematów i rozwiązań nowatorskich, które można wprowadzić do produkcji. Są natomiast środki finansowe na ich wdrażanie. Problem wdrożeń, jak widać, nie zostanie szybko i w sposób zadowalający rozwiązany. Należy powiedzieć, szkoda. Trzeba pamiętać, że niektóre innowacje dają ogromne korzyści ekonomiczne, co przemawia za nimi.

Jak stwierdził na zakończenie spotkania kolejny przedstawiciel PL, który mówił o roli prasy w postępie technicznym, jej odpowiedzialność za rzetelną informację na linii nauka — przemysł, upowszechnianie innowacji, że informując o nowatorskich rozwiązaniach, opracowaniach należy w pierwszej kolejności wymusić, nieco odmiennie od dotychczasowego, sposób myślenia.

A. SIEPSIAK

STANISŁAW KAMIŃSKI:

Postęp to uświadomiona konieczność

Trwa zapoczątkowana jeszcze przed IX Zjazdem PZPR dyskusja o roli nauki i postępu technicznego w przeobrażeniach cywilizacyjnych. Przejawem działań mających na celu skonkretyzowanie wniosków do załatwienia była poniedziałkowa (5 maja br.) wojewódzka partynia narada twórców techniki i postępu naukowo-technicznego, w której wzięło udział około 400 przedstawicieli świata nauki, inżynierów z biur konstrukcyjnych i projektowych i dyrektorów przedsiębiorstw. W tym gronie był obecny Główny Konstruktor śmigłowców prototypowych WSK mgr inż. Stanisław Kamiński.

♦ Jakże są pana spostrzeżenia po tym spotkaniu?

— Narada ta nie upoważnia do stwierdzenia, że postęp naukowo-techniczny i innowacje będą natychmiast wprowadzane do gospodarki, przemysłu, wdrażane do produkcji, o czym zresztą często mówiono. Na to trzeba czasu, przełamania barier. Słowa jakie padły, należy sądzić, będą wykorzystane do redakcji ostatecznych zapisów, czy przy podejmowaniu generalnych decyzji.

♦ Zabierając głos zgłosił pan kilka uwag, nawet kontrowersyjnych, dotyczących sposobów wyzwalania inicjatyw jednostek i zespołów gospodarczych. Na czym to miałyby polegać?

— Założenia przedstawione w programie partii i Tezach na X Zjazd mogą być zrealizowane, gdy zostaną stworzone warunki sprzyjające wyzwalaniu inicjatyw. Na pierwszym miejscu — jednostek! Pozostałym pracownikom powinno się opłacać pracować w zespołach kierowanych przez takie jednostki. Trwające od lat odwoływanie się wyłącznie do załóg oraz gwarantowanie dodatkowego wynagrodzenia dla zespołu bez zagwarantowania wysokiego wynagrodzenia dla kierownika zespołu, hamuje inicjatywę wybitniejszych jednostek, a wynagrodzenia są niewspółmierne do wkładu pracy, jaki w celu wykonania zadania muszą wnieść. Większe prace innowacyjne z reguły były nieopłacalne dla samych wynalazców i dla kierownictwa przedsiębiorstw.

♦ W krajach rozwiniętych jest akurat odwrotnie...

— Kierownictwa firm w różnej formie partycypują w korzyściach wynikających z wdrożeń innowacyjnych. Może dlatego bardziej popierają postęp naukowo-techniczny...

♦ Jeden z zapisów w Tezach na X Zjazd mówi o bodźcach do podejmowania nowatorskich rozwią-

zań. Stwierdził pan, że nie są one skuteczne i wystarczające. Z czego to wynika?

— Nie są względnie skuteczne i wystarczające do podejmowania nowatorskich rozwiązań, szczególnie dla ludzi wiodących w poszczególnych dziedzinach techniki. Ze względu na brak sukcesu materialnego nie mogą stanowić wzorca dla utalentowanej młodzieży. Ich sukcesy zawodowe wynikają z wrodzonych cech wewnętrznych, które każą dobrze pracować.

♦ Co w takim razie należy zrobić aby było lepiej?

— Sądzę, choć to zabrzmi kontrowersyjnie, że należy zwiększyć rozpiętość między zakładowymi średnimi i maksymalnymi zarobkami, ograniczając ilość zarobków maksymalnych w poszczególnych zakładach. Fakt istnienia w zakładach kilku ludzi o bezspornych osiągnięciach i uznanym autorytecie stanowiliby dobry wzorzec do naśladowania dla młodego pokolenia. Pracami nad wynalazkiem powinien kierować sam wynalazca, któremu powinno się umożliwić zorganizowanie zespołu o składzie ustalonym przez niego a kierownik tego zespołu powinien być oddzielony dużymi pełnomocnictwami. Należy zagwarantować udział w zyskach ze stosowania wynalazku dla dyrektora, czy dyrektorów, którzy pośrednio uczestniczyli w opracowaniu i wdrożeniu wynalazku czy innowacji. Byłaby to jednorazowa nagroda. Pieniądze po pomyślnym zakończeniu prac badawczo-rozwojowych powinien otrzymać także kierownik zespołu i to niezależnie od ewentualnych późniejszych wypłat z innych tytułów. Należy też podnieść rangę zwodu konstruktora — projektanta, gdyż dobry projekt to pierwszy i konieczny warunek uzyskania dobrego produktu.

♦ W tym momencie przypominam ci słowa Anglika H. G. Conway'a, które wypowiedział w 1976 roku w Londynie na sympozjum pt. „Przyszłość organizacji i metodologii projektowania”, a które pan cytował kilkakrotnie...

— Przypomnę je raz jeszcze: „więcej inwestycji, większa kontrola plac, lepsze wykorzystanie czasu pracy i inne reformy, w realizacji których jesteśmy zainteresowani, dadzą nam pożytek jeśli produkty, które musimy sprzedawać na rynku światowym po konkurencyjnych cenach będą lepsze, w szerokim tego słowa znaczeniu — a w jaki sposób produkt może być wykonany lepiej, jak nie przez właściwe zaprojektowanie”.

♦ Zapropnował pan na naradzie kilka zapisów do Uchwały X Zjazdu Partii, które dotyczą głównie sposobu wdrażania nowatorskich rozwiązań do produkcji.

— Należy zapewnić przez nałożenie na dyrektorów naczelnych obowiązku zapewnienia wyróżniających dobrych warunków materialnych dla pracowników, którzy wykazują się osiągnięciami stosowanymi w praktyce.

Ministerstwo Pracy, Placy i Spraw Socjalnych miałyby obowiązek wydania odpowiednich przepisów, dopuszczających jawnie wysokie zarobki.

Automatycznie wszelkie prace i formularze sprawozdawcze, dotyczące prac badawczo-rozwojowych muszą zostać uproszczone do minimum.

Przy planowaniu i wykonywaniu prac z zakresu postępu naukowo-technicznego należy obowiązkowo kierować się w pierwszej kolejności racjonalnością wykorzystania środków finansowych, a dopiero w drugiej kolejności — pożądanymi jak najwcześniej terminami realizacji.

♦ Aktualne są więc słowa sprzed... 2500 lat...

— „Konieczna jest, jest bardzo trudno znaleźć człowieka, który zechciałby uczyć się trzy lata, nie licząc na wynagrodzenie”. Nie dodać, nie ująć, a przecież postęp, o którym tak wiele się dyskutuje, to nie innego jak uświadomiona konieczność.

♦ Dziękuję za rozmowę.

ANDRZEJ SIEPSIAK

CO PISZĄ INNI?

2,5 TYSIĄCA ZA SŁOWO

Dwaj warszawiacy zamienili się miejscami i telefonami. Jeden z nich złożył gdzieś trzeba pismem prośbę aby zamieniono fizyki z nazwiskami, w kartoteczce numerów. Za wypisanie i skreślenie nazwiska, imienia i adresu (pięć słów) rejonowy urząd telekomunikacyjny wystawił rachunek na osiemnastęciu tysięcy złotych. Trzeba było słuchać gdyż niektórzy przekonywali, że szkoda słów.

(„Przegląd Tygodniowy”)

ZEMSTY

Dyrekcja Wojewódzkiego Zakładu Usług Remontowych i Budowlanych w Łomży z siedzibą w Nowogrodzie, że w przypadku ponownego zatkania kanalizacji w wyniku wrzucania smat, ziemniaków etc. zmuszona będzie podnieść czynsz o dwukrotną wartość kosztów usuwania awarii. Spodziewane są odwetowe działania krawców, żeżonych rozrzywaniem przez obywateli własnych spodni.

(„Kontakty”)

LUDZIE 35-lecie

W PRACY LICZY SIĘ WSZYSTKO

Ma 52 lata, jest spokojny, opany. Mówi wolno, jakby zastanawiał się nad każdym wypowiedzianym słowem. W fartuchu roboczym nie różni się od swoich kolegów najczęściej pochylonych nad stołami z szablonami. TADEUSZ GOŁAWSKI, mistrz w wydziale rozrysowań i szablonów, pracuje w naszej Wytwórni od lipca 1951 roku.

— Byłem uczniem szkoły zawodowej w Łukowie, gdy przyjechał do nas przedstawiciel budującego się wówczas zakładu i gorąco namawiał do podejmowania pracy. Pamiętam, że przyszło nas wtedy sporo, a zostało niewiele. Tak się zaczęła moja droga zawodowa, a wreszcie do stanowiska mistrza.

♦ Od siedemnastego do pięćdziesiątego roku życia w jednym zakładzie, to ogromny szmal czasu...

— Tak. Do emerytury mam jeszcze kilka lat i na pewno nie odejdę od innego zakładu pracy. Mam zawód ślusarza i mógłbym zmienić miejsce pracy lecz mnie w Wytwórni coś trzyma.

♦ Miał pan możliwość przyjrzenia się przez te lata jak zmieniło się nasze przedsiębiorstwo, charakter produkcji, od licencyjnych samolotów, śmigłowców, aż po obecny, całkowicie polskiej konstrukcji „Sokół”.

— Wytwórnia zmieniła się i to mocno. W pierwszych latach na terenie zakładu, oprócz biota po pachy i kilku hał, nie było nic. Jeśli ktoś otrzymał talon na gumowce, to przynajmniej nie nabierało mu się wody przez cholewy. Wokół zakładu rosły ogromne krzaki jeżyn, przez które prowadzić się było ciężko. Pociąg jadący z Chelma najpierw zatrzymywał się, za sprawą pracowników, na wysokości lasu, gdyż od „starej” stacji kolejowej było daleko. To było przyczyną, że wybudowano nową stację kolejową.

Pomimo warunków o których mówiłem, a przecież nie było nawet gdzie mieszkać — najpierw budynek szkoły, baraki potem hotel — pracowaliśmy i to jak. Gdy

kończyła się produkcja SM-1 zaczęła Mi-2 pracowaliśmy po 160 godzin nadliczbowo, do dwudziestej czwartej lub północy. Trzeba było znówu być w pracy nikt nawet słowa nie pisał, nie zostawiało, nie przyjdzie. Będąc do pracy, a poza tym w rękach materiałne zmuszały do podejmowania. Rodzice, nie mogli dać jak teraz, niczego nie mogli dać bo ich nie było stać.

Pracę cały czas pracowaliśmy szablonowi, a technologia wykonania szablonów nie zmieniła się, etapie konstruowania wyrób trwał zawsze najpierw do naszego wydruku, gdzie również i dokładnie wykonawane są w blazie szablonów, później stanowią wzorec do wykonania przyrządów, oprawek. Tak my biony robiliśmy 35 lat temu, w ten sam sposób teraz, a trzeba pamiętać, że wyroby są coraz nowocześniejsze.

W tym wydziale pracując główni pracownicy przeniesieni przez lekarzy z innych wydziałów. Ale też i moi. Różnie podchodzi do pracy, generalnie jednak są zainteresowani tym się tutaj robi. Trzeba ich cierpliwie uczyć zawodu.

♦ Czy pyta pana pracownik czego się pan „dorobił” przez te lata?

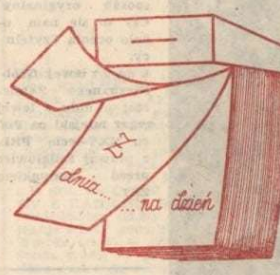
— W luźnych rozmowach — o szm.

♦ Co im pan wtedy odpowiadał? — Wielkich wymagań nie ma. Muszę mieć w pracy co robić, bywało tak, jak po powrocie wojska, że powiedziano mi — masimy przyjąć do pracy, ale cnam długą porapecu, tego nie wiemy. Jak widać nie dotknęły mnie zwolnienia i zostałem.

Mój dorobek to mieszkanie spółdzielcze. Nie mam domu, samochodu. Jest za to coś co się liczy. Uznanie kolegów i pozycja jak sobie wyrobiłem. Tyle lat nienagannej pracy jest powodem do dumy. Zawodowa zaś jest satysfakcja i zadowolenie z tego co się

zrobiło.

(as)

rony zdrowia oraz zakładowe systemy wynagrodzenia.

KONFERENCJE LKP DELEGATKI NA WOJEWÓDZKĄ NA posiedzeniu delegatów Kół wydziałowych Ligi Kobiół Polskich, WSK „PZL-Świdnik” — wybrano delegatki na konferencję wojewódzką. Zostały nimi Elżbieta Jędruszek i Krystyna Pietrzyk.

KOBIETY NA RZECZ ZAKŁADU 26 kwietnia z inicjatywą KZ PZ

odbył się czyn społeczny, w którym wzięły udział także członkowie LKP. Przy porządkowaniu terenu przedsiębiorstwa 354 członkinie Ligi Kobiół przepracowały 2150 godzin.

SOKÓŁ — WROCŁO ZE ZWIĄZKU RĄDZIEKOWO

Sokół — szm. nr 5 powiódz z próbnych lotów w Związku Radzieckim. Jak nas poinformowano spisał się „na medal”!

(BW)

BADANIA SPECJALISTYCZNE

Badania specjalistyczne powinny być bardziej dostępne. Jeżeli nie są, to dlatego, że dysponujemy zbyt małą ilością drogiego sprzętu specjalistycznego, a przede wszystkim zbyt małą ilością odpowiednio przeszkolonego personelu. Nawet obecny sprzęt nie zawsze jest należycie wykorzystany. Najmniej wysiłku kosztuje badanie przy użyciu słuchawek. Znacznie więcej pracy trzeba włożyć przy stosowaniu endoskopii, ultrasonografii i innych metod diagnostycznych. Być może trzeba będzie pomyśleć o bodźcach motywujących chęć opanowania w tych technik diagnostycznych. W przeciwnym wypadku badania te nie będą powszechnie dostępne.

(„Trybuna Robotnicza”)

